

Anton Fabian

VYDARENÝ ŽIVOT

Zamyslenia
inšpirované
evanjeliom

(II)

Anton Fabian

Vydarený život II.

Zamyslenia inšpirované
evanjeliom

Prešov 2011

Autor

© Anton Fabian

Nihil obstat

Mons. Prof. ThDr. Gabriel Ragan, PhD.

Imprimatur

Mons. Prof. ThDr. Stanislav Stolárik, PhD., pomocný
biskup

ABÚ Košice Prot. č. 1100/11

Lektorovala

JUDr. Mgr. Mária Sedláková, PhD

Design

Ing. Miriam Bérešová

Ilustrácie

Ludovít Bebjak

Technická spolupráca

Mgr. Denisa Ferková, Ing. Anna Sedláková,
Ing. Andrea Bertová

Vydal

© Vydavateľstvo Michala Vaška, Prešov 2011

Druhé vydanie 2023

ISBN 978-80-7165-850-4

HOMÍLIE cyklus B

Advent – Vianoce

Prvá adventná	126
Druhá adventná	164
Tretia adventná	284
Štvrtá adventná	97
Polnočná	48
Narodenie Pána	52
Svätého Štefana	209
Svätej Rodiny	14
Silvester	131
Nový rok	135
Druhá po Narodení	57
Zjavenie Pána	62
Krst Pána	111

Pôstne obdobie

Popolcová streda	280
Prvá pôstna	204
Druhá pôstna	170
Tretia pôstna	92
Štvrtá pôstna	102
Piata pôstna	30
Kvetná nedeľa	319
Zelený štvrtok	39
Veľký Piatok	68

Veľkonočné obdobie

Biela sobota	344
Veľkonočná nedeľa	347
Druhá veľkonočná	310
Tretia veľkonočná	314
Štvrtá veľkonočná	245
Piata veľkonočná	107
Šiesta veľkonočná	35
Nanebovstúpenie	355
Siedma veľkonočná	253
Turíce	
Trojice	25
Božie Telo	10
Božské Srdece	213

Obdobie cez rok

Druhá nedeľa	240
Tretia nedeľa	88
Štvrtá nedeľa	176
Piata nedeľa	249
Šiesta nedeľa	181
Siedma nedeľa	185
Ôsma nedeľa	76
Deviata nedeľa	287
Desiata nedeľa	189
Jedenásta nedeľa	139
Dvanásta nedeľa	321
Trinásta nedeľa	351
Štrnásť nedeľa	290
Pätnásť nedeľa	257
Šestnásť nedeľa	144
Sedemnásť nedeľa	218
Osemnásť nedeľa	222
Deväťnásť nedeľa	226
Dvadsať nedeľa	116
Dvadsať prvá	294
Dvadsať druhá	276
Dvadsať tretia	262
Dvadsať štvrtá	326
Dvadsať piata	298
Dvadsať šiesta	194
Dvadsať siedma	19
Dvadsať ôsma	267
Dvadsať deviata	304
Tridsať nedeľa	198
Tridsať prvá	42
Tridsať druhá	271
Tridsať tretia	120
Tridsať štvrtá	81
Krista Kráľa	

Slávnosti svätých

Nepoškvrnené počatie Panny Márie (č. 55)	234
Obetovanie Pána	331
Zvestovanie Pána	159
Petra a Pavla, apoštolov (č. 49)	148
Nanebovzatie Panny Márie (č. 32)	230
Sedembolestnej Panny Márie (č. 65)	337
Všetkých svätých (č. 56)	154
Spomienka na zosnulých (č. 69)	360

ÚVOD

Druhý diel publikácie *Vydarený život* vychádza v Roku Svätého Ondreja na území košickej arcidiecézy v čase, keď do katedrály v Košiciach boli prinesené relikvie tohto svätca z talianskeho Amalfi. Ondrej bol medzi apoštolmi „protoklétos“ – prvý povoláný nasledovať Ježiša z Nazaretu. Výsledkom nasledovania bolo nadšené a odvážne hlásanie radostnej zvesti, ako aj ochota obetovať svoj život, a tým potvrdiť svedectvo nielen slovami ale aj skutkom.

Ani po dvetisíc rokoch evanjelizačná práca nestratila nič na svojej aktuálnosti. Každý človek je hladný po láske, pokoji, zdraví, šťastí, zmysluplnom a vydarenom živote. Nasýtenie tohto hladu vie v pravom zmysle slova zabezpečiť iba absolútny Pán života – Trojjediný Boh. Toto presvedčenie nosím v sebe už štyridsať rokov, od čias mojich teologických štúdií. Postupne modlitba, práca, skúsenosti a komunikácia s ľuďmi tento názor potvrdzovali a život verifikoval. Preto som sa rozhodol spracovať svoje mnohoročné poznámky, postrehy, príbehy, vtipy i sentencie do formy zamyslení inšpirovaných evanjeliom, ktoré sa spolu s biblickými a teologickými komentármi stávajú pomôckou aj pre katechetickú a homiletickú činnosť.

Druhý diel *Vydareného života* patrí do novej evanjelizácie. Jeho slovník, naratívnosť, populárno-esejistický prístup k múdrosti evanjelia odráža dobu, v ktorej žijeme a chce byť posvätením a požehnaním sveta a času, do ktorého sme ponorení. Úžas nad životom a vďačnosť za dar existencie i perspektívnej budúcnosti

tvorili moje osobné vnútorné podhubie, keď táto kniha vznikala.

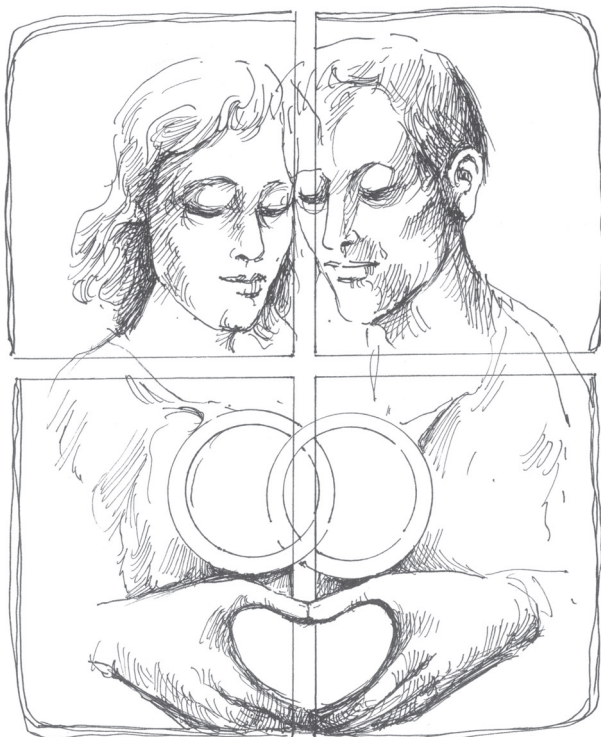
Každému, kto knihu vezme do ruky, prajem otvorenosť a slobodu mysle, aby dovolil pôsobiť Božiemu Duchu na svoj život. Láska, radosť a pokoj budú ovocím tejto otvorenosti.

Košice september 2011

Autor

I. LÁSKA - VZŤAH

27. nedelňa v Sezročnom období - „B“

1.1 Vklad lásky

*Mk 14, 12-16.22-26 Toto je moje telo. Toto je moja krv
Najsv. Kristovho Tela a Krvi B: sila k službe*

Bohatý arabský šejk ochorel a potreboval krv. Nikto v okolí okrem jedného Žida, takú nemal. Židovi sa ho ulútostilo a podstúpil transfúziu. Šejk mu z vďačnosti za uzdravenie daroval dom a auto.

Prešiel rok a Arab znovu ochorel. Žid opäť daroval krv, ale za odmenu dostal len bomboniéru a fľašu vína. Vtedy sa zháčil: „Pred rokom som dostal dom aj auto a teraz iba víno a čokoládu?!“ Na to bohatý šejk povedal: „Ale vtedy som nemal v sebe židovskú krv!“

Krv je životodarná tekutina. Mať však „židovskú krv“ sa stalo symbolom ziskuchtivosti a skúposti, vzhľadom na to, že ľudia tohto národa vynikali v oblasti obchodnej a finančnej. Nikomu z nás nie je cudzia orientácia na zisk. Vieme však, že potrebná je aj orientácia na láskavosť, milosrdenstvo, službu a obeť. Až potom je život v rovnováhe.

V orientácii na zisk nás posilňovať netreba. V orientácii na službu a lásku sme slabí. Zmyslom sviatku Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi je ponuka zmeny orientácie: mať namiesto „židovskej krvi“ – „kristovskú krv“.

Ježiš z Nazareta doplnil každoročné veľkonočné večeranie o zvláštny obrad. Vzal chlieb, lámal ho všetkým a povedal: „Vezmite, toto je moje telo! Potom vzal kalich, vzdával vďaky, dal im ho a všetci z neho pili. A povedal im: Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých (Mk 14, 22-24). Učeníci veľmi dobre porozumeli gestu, ktoré Ježiš vykonal: toto som ja, ktorý sa obetuje pre vás! V znaku chleba a vína za-

nechal pamiatku na dôležitú udalosť – v ťažkej životnej situácii premohol všetko zlo sveta láskou.

Zaujímavé je, že neslávim pamiatku na taký čin, akým bolo uzdravenie slepca, alebo premenenie na vrchu Tábor, či vzkriesenie Lazára. O týchto udalostiach čítame, ale nie je k nim priradený žiadny osobitný obrad. Ale na chvíľu, keď sa Ježiš v ťažkej životnej situácii zachoval milujúco a odpúšťajúco, máme obrad, ktorý voláme svätá omša. Ide o situáciu, keď ho vlastní – ktorí sa modlili tak ako on, verili v Boha ako on – v mene Božom odsúdili a popravili na kríži. Slávime pamiatku na čin, ktorý by sa dal pomenovať takto: môžete ma biť, opluť, odsúdiť aj zabiť – ja vás aj tak budem mať rád, lebo moja láska je väčšia ako vaša zloba!

Aj dnes sa ocitáme v rozličných ťažkých životných situáciách: niekto je k nám nespravodlivý, povie o nás nepravdu, ublíži nám a mohli by sme sa pomstiť – no prijímame Kristovo Telo a Krv, aby sme si osvojili jeho milujúci a odpúšťajúci postoj. Prichádza na nás starnutie, choroba, smrť, stávame sa opotrebovanými ľuďmi – ideme na prijímanie, aby sme sa sýtili nádejou na Božiu prozreteľnosť. V ňom je záloha večného života. Zasaňuje nás nezamestnanosť, rozvody, sklamanie v deťoch – v svätom prijímaní nachádzame silu a podporu z Božej strany. Hovoríme: Buď so mnou Ježišu! Ty, ktorý si vedel do večerania vložiť novú silu lásky, vlož ju aj do môjho života.

Život treba živiť, inak zomrie. Aj život lásky a dobra musí človek v sebe živiť. Na to je Eucharistia. Je to vklad lásky, ktorý urobil Ježiš pri poslednej večeri a sprítomňuje ho každou svätou omšou.

Nasledujúci príbeh potvrdzuje, že ovocím svätého prijímania je schopnosť žiť v láske a zo života urobiť

dar pre iných. Bolo to v roku 1952 v Južnej Amerike, v Peru, na predmestí hlavného mesta Lima. Sestrička Tarcízia práve pripravovala mäso na ďalší deň a myslela na deti v internáte kláštornej školy, ktoré spali o poschodie vyššie. Jej myšlienky sa občas zatúlali aj na jej domov za oceán, lebo pochádzala z Nemecka, vyrástla uprostred hôr v Schwarzwalde. Keď sa jej niekedy začnelo, a z očí vyhrkli slzy, rýchlo clivotu prekonala myšlienkami na zverené deti.

Z úvah ju zrazu vytrhol výkrik. Mladá peruánska pomocníčka odskočila čo najďalej od pece. Hrnec, v ktorom sa ohrieval vosk sa vznietil, pretože bol na šporáku dlho. Sestrička Tarcízia si okamžite uvedomila hroziace nebezpečenstvo vriaceho vosku striekajúceho a rozlievajúceho sa po kuchyni. Každú chvíľu mohol vzniknúť požiar. A čo bude s deťmi? – pomyslela si pritom. Veď celá budova je z dreva, o pár minút môže byť v plameni.

Aby tomu zabránila, vrhla sa k šporáku a hoci horúci vosk jej prskal na ruky a na tvár a prilepený na kožu pálil, holými rukami chytila horúcu nádobu, z ktorej vyskakovali iskry a strhla ju z pece. Rozžeravené kovové držiaky jej prepálili dlane až na kosť a oheň zasiahol jej šaty. Napriek tomu ho nepustila, držala v rukách a vybehla k dverám, von na vzduch. Tam hrniec pustila a on s rachotom dopadol na dlažbu. Horiaci vosk rozliaty po kameňoch už neznamenal nijaké nebezpečenstvo.

Predstavená kláštora spozorovala na dvore veľký oheň, bola to sestrička Tarcízia, ktorá sa premenila na živú pochodeň. Predstavená jej bežala na pomoc, vyliala na ňu vedro vody, potom druhé a uhasila aj posledné zvyšky horiaceho odevu. Kým prišiel lekár, sestrička

upadla do bezvedomia. Sanitka ju odviezla do nemocnice a keď sa o niekoľko hodín prebrala, slabnúcim hlasom sa pýtala: „Deti žijú?“ A keď ju uistili, že nikomu sa nič nestalo, iba sa usmiala a zašepkala: „Tak je všetko v poriadku.“ To boli jej posledné slová. Na pohrebe sestričky Tarcízie na cintoríne v Lime sa tiesnil veľký dav. Ľudia sa chceli rozlúčiť s tou „cudzinkou“, ktorá položila život, aby zachránila ich deti.¹

Príbeh o sebadarovaní vždy budú pre nás povzbudením. Sestrička nemala „židovskú krv,“ ale preukázala „kristovskú krv,“ – vklad svojej lásky. Takéto rozhodnutie nevzniká v jednej chvíli, z ničoho nič. Prípravou je celý život, jej modlitba, rozjímanie, každodenné omšové slovo: toto je moje telo! Hoci bola cudzinkou, stala sa blízkou. Lebo cudzími nás robí egoizmus, láska ľudí zbližuje.

Ďakujeme za Evanjelium o poslednej večeri a za to, že Kristus nás posilňuje k tomu, aby sme zostali v jeho láske a nasledovali ho.

---

¹ Porov. LEFEVRE, P.- PERRINET, B.: *Nevšední příběhy*. Kostelní Vydří : Karmelitánske nakladatelství 2001, str. 108-110.